

Anonimizuota versija

Vertimas

C-27/23 – 1

Byla C-27/23

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2023 m. sausio 23 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg
(Liuksemburgas)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. sausio 19 d.

Kasatorius:

FV

Kita kasacinio proceso šalis:

Caisse pour l'avenir des enfants

<...>

<...> *Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg* (Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės Kasacinis Teismas) <...> Du tūkstančiai dvidešimt trečiųjų metų sausio devyniolikta diena

<...>

<...> [teismo sudėtis]

Byloje

FV, gyvenantis adresu B-6741 Vance, <...>

kasatorius,

<...>

prieš

CAISSE POUR L'AVENIR DES ENFANTS (CAE) (Vaikų ateities kasa),
viešąją įstaigą, įsteigtą Liuksemburge, L-2449 <...>

kitą kasacinio proceso šalį,

<...>

Atsižvelgdamas į skundžiamą sprendimą <...> [nuorodos], kurį 2022 m. sausio 27 d. priėmė *Conseil supérieur de la sécurité sociale* (Aukščiausioji socialinės apsaugos taryba);

<...>

<...> [procesinės formuluotės]

Dėl faktinių aplinkybių

Kaip nurodyta skundžiamame sprendime, 2017 m. vasario 7 d. sprendimu CAE valdymo komitetas atgaline data nuo 2016 m. rugpjūčio 1 d. panaikino šeimos išmokų, kurios FV gavo už vaiką FW, teismo sprendimu apgyvendintą jo namų ūkyje nuo 2005 m. gruodžio 26 d., mokejimą, motyvuodamas tuo, kad vaikas neturi giminystės ryšio su juo ir pagal 2016 m. liepos 23 d. įstatymu iš dalies pakeisto *Code de la sécurité sociale* (Socialinės apsaugos kodeksas) 270 straipsnį neturėjo būti laikomas jo šeimos nariu. *Conseil arbitral de la sécurité sociale* (Socialinės apsaugos arbitražo taryba) panaikino tą sprendimą ir perdavė bylą nagrinėti CAE. Aukščiausioji socialinės apsaugos taryba panaikino Socialinės apsaugos arbitražo tarybos sprendimą ir patvirtino 2017 m. vasario 7 d. CAE sprendimą.

Dėl kasacinio skundo pirmojo ir antrojo pagrindų

<...>

<...> [pagrindai, grindžiami nacionalinės teisės pažeidimu dėl jos diskriminacinio taikymo ir konstitucinio vienodo požiūrio principo pažeidimu, neturi reikšmės prejudiciniam klausimui, nes grindžiami nacionaline teise ir, kiek tai susiję su nurodyta diskriminacija, sutampa su prokuratūros *ex officio* nurodytu pagrindu]

Dėl to šie kasacinio skundo pagrindai yra nepriimtini.

Dėl kasacinio skundo trečiojo pagrindo

<...>

<...> [pagrindas, grindžiamas procesinės teisės normų pažeidimu, kuris prejudicinio klausimo atžvilgiu nereikšmingas]

Darytina išvada, kad šis skundo pagrindas nepriimtinas.

Dėl prokuratūros nurodyto viešąja tvarka grindžiamo pagrindo

„Jis grindžiamas vienodo požiūrio principo, kuris užtikrinamas SESV 45 straipsniu ir 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje 7 straipsnio 2 dalimi, pažeidimu, taip pat 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 67 straipsnio bei 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009, nustatančio Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką, 60 straipsnio pažeidimu,

dėl to, kad Aukščiausioji socialinės apsaugos taryba, išnagrinėjusi apeliacinį skundą dėl teisminės institucijos sprendimo, kuriuo kasatoriaus skundas dėl sprendimo nuo 2016 m. rugpjūčio 1 d. panaikinti šeimos išmokas už 2007 m. gruodžio 26 d. jo namų ūkyje apgyvendintą vaiką buvo pripažintas pagrįstu, panaikino teisminės institucijos sprendimą, ir nurodė, kad 2017 m. vasario 7 d. valdymo komiteto sprendimas galioja visa apimtimi,

nors pagal nuostatas, kuriomis remiamasi nurodant šį pagrindą, draudžiama atsisakyti suteikti pasienio darbuotojui, gyvenančiam kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ir pagal darbo sutartį dirbančiam Liuksemburge, kaip antai kasatoriui, šeimos išmoką už vaikus, kurie teismo sprendimu buvo apgyvendinti jo namų ūkyje toje kitoje valstybėje narėje, kadangi bet kuris teismo sprendimu namų ūkyje apgyvendintas vaikas, gyvenantis Liuksemburge, turi teisę gauti šią išmoką pagal Socialinės apsaugos kodekso 269 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punktą.“

Teisingumo Teismo atsakymas

Socialinės apsaugos kodekso 269 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Nustatoma vaikų ateities išmoka, toliau vadinama „šeimos išmoka“.

Teisę gauti šeimos išmoką turi šie asmenys:

- a) *bet kuris vaikas, kuris faktiškai nuolat gyvena Liuksemburge ir ten turi registruotą gyvenamąją vietą;*

b) *asmens, kuriam taikomi Liuksemburgo teisės aktai ir Sąjungos reglamentai arba kiti Liuksemburgo sudaryti socialinės apsaugos srities dvišaliai arba daugiašaliai susitarimai, kuriuose numatytas šeimos išmokų mokėjimas remiantis darbo vietos šalies teisės aktais, šeimos nariai, apibrėžti 270 straipsnyje. Šeimos nariai turi gyventi šalyje, kuriai taikomi nurodyti reglamentai ar kiti atitinkami teisės aktai.“*

To paties kodekso 270 straipsnyje nustatyta:

„Taikant 269 straipsnio 1 dalies b punktą, tam tikro asmens šeimos nariais laikomi ir teisę į šeimos išmoką įgyja santuokoje gimę vaikai, ne santuokoje gimę vaikai ir to asmens įsivaikinti vaikai.“

Kasatorius gyvena Belgijoje, o dirba Liuksemburge. Todėl jam taikomos Europos Sąjungos teisės nuostatos dėl laisvo darbuotojų judėjimo ir jis turi jose įtvirtintą teisę nebūti tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuojamas dėl pilietybės.

Nuo 2005 m. vaikas FW Belgijos teismo sprendimu gyvena kasatoriaus namų ūkyje. Pagal Socialinės apsaugos kodekso 269 straipsnio 1 dalį teisė gauti šeimos išmokas reglamentuojama skirtingai, atsižvelgiant į tai, ar vaikas nuolat gyvena Liuksemburge, ar jame negyvena.

Jeigu vaikas nuolat gyvena Liuksemburge, jis visais atvejais turi tiesioginę teisę gauti šeimos išmokas, turint omenyje, kad to paties kodekso 273 straipsnio 4 dalyje numatyta, jog *„tuo atveju, kai vaikas apgyvendinamas namų ūkyje teismo sprendimu, šeimos išmoka mokama fiziniam ar juridiniam asmeniui, kuriam suteikiama vaiko globa ir pas kurį yra vaiko teisėta bei faktinė ir nuolatinė gyvenamoji vieta“*.

Tuo atveju, kai vaikas nuolat negyvena Liuksemburge – vaiko FW, apgyvendinto kasatoriaus namų ūkyje ir gyvenančio Belgijoje atvejis – teisė gauti šeimos išmokas numatyta tik kaip išvestinė teisė, suteikiama pasienio darbuotojo *„šeimos nariams“*, kurie to paties kodekso 270 straipsnyje apibrėžti kaip *„santuokoje gimę vaikai, ne santuokoje gimę vaikai ir to asmens įsivaikinti vaikai“*. Atvejis, kai vaikas teismo sprendimu apgyvendinamas pas asmenį, kuris nuolat negyvena Liuksemburge, kodekse nenumatytas, todėl pagal nacionalinės teisės aktus teisės neįgyjamos.

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, remdamasis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 67 straipsniu, siejama su Reglamento (ES) Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalimi ir Direktyvos 2004/38 2 straipsnio 2 punktu, 2020 m. balandžio 2 d. Sprendime C-802/18 nurodė, kad pasienio darbuotojo vaikas, galintis netiesiogiai naudotis pastarojoje nuostatoje nurodytomis socialinėmis lengvatomis, yra ne tik vaikas, kurį su šiuo darbuotoju sieja giminystės ryšys, bet ir šio darbuotojo sutuoktinio ar registruoto partnerio vaikas, jei šis darbuotojas tą vaiką išlaiko, o tai turi patikrinti nacionalinis teismas.

Dėl šio skirtingo požiūrio atitikties Sąjungos teisės aktams keliamas toliau išdėstytas klausimas:

<...> [prejudicinis klausimas]

Prieš toliau nagrinėjant bylą, reikia pateikti šį prejudicinį klausimą Europos Sąjungos Teisingumo Teismui.

TUO REMDAMASIS

Cour de cassation (Kasacinis teismas)

Pripažįsta visus tris kasacinio skundo pagrindus nepriimtinais.

Atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnį

kreipiasi į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą su prašymu atsakyti į šiuos klausimus:

„Ar pagal SESV 45 straipsnyje ir 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje 7 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą vienodo požiūrio principą, taip pat 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 67 straipsnį ir 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009, nustatančio Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką, 60 straipsnį draudžiamos tokios valstybės narės teisės nuostatos, pagal kurias pasienio darbuotojai negali gauti šeimos išmokų, grindžiamų jų toje valstybėje narėje vykdomu darbu pagal darbo sutartį, už teismo sprendimu pas juos apgyvendintus vaikus, nors visi teismo sprendimu apgyvendinti vaikai, gyvenantys toje valstybėje narėje, turi teisę gauti šią išmoką, kuri mokama vaiką globojančiam fiziniam ar juridiniam asmeniui, pas kurį yra vaiko teisėta gyvenamoji vieta ir su kuriuo jis faktiškai bei nuolat gyvena? Ar atsakymui į pateiktą klausimą gali turėti įtakos tai, kad pasienio darbuotojas šį vaiką išlaiko?“

<...>

<...> [bylos nagrinėjimo sustabdymas, bylinėjimosi išlaidos, procesinės formuluotės]